

Ани Монева

Моя любов закъсняла,
нечакана...

Моя любов закъсняла, нечакана,
пристигнала тихо на пръсти,
като чиста сълза неизплакана,
ти в душата ми се прекръсти.

Моя любов закъсняла, нечакана,
откъсната от залезите на деня,
търпеливо аз съм те дочакала,
ровейки за въгленче из пепелта.

Моя любов закъсняла, нечакана,
малко самотна и есенно тъжна,
като стаена молитва неказана,
прегръщаш се с мен да не зъзна.

Моя любов закъсняла, нечакана,
в мъглата прокрадващ се лъч,
гледаш към мене със нежност,
синьо, по детски, с очите на мъж.

КРАЙ

© Ани Монева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6725>]